

Markarydsbygden

Laholms Tidnings inkubation. Markaryd. Gröna Isstiget.
Redaktör. SVEN B. JONSSON. Tel. 150.

HÖSTENS NYHETER

I KOSTYMER och TEJNSCHOATS
Inkommer dagligen.

CARL LARSSONS EFTER, MARKARYD. Tel. 26.
MARKARYD. Tel. 26.

Antita fackmannen

Även när det gäller
SKO REPARATIONER.
SVENSMARKS
Tel. 255. Markaryd. Tel. 255.

Moderna tapeter

från
KLINTEBERGS
Tel. 163. Markaryd. Bost. 266.

MARKARYDS BIO

Fredag och lördag kl. 8, söndag kl.
6 och 8 em.

ASA-HANNA

med Edvin Adolphson och Aino
Taube.

En spännande och gripande film
Barnförbjuden.

Prof. Olivercronas hjärnoperationer har färgfilmats

GÖTEBORG den 25. (TT)
I samarbete med våra båda interna-
tionellt ryktbara specialister pro-
fessor Herbert Olivercrona och doc-
ent Clarence Crawford har Europa-
film enligt GHT färgfilmats två av
dessa märkliga operationer. Oli-
vercronas berömda hjärnoperation
kan sålunda följas i minsta detalj
liksom Crawford's operation av en
sortsförbanning, en av de mycket
få som han är ensam om i världen.
Filmen som är nu klara är för-
sedda med kommentarer inlämnade
av de båda kirurgerna. F. n. väntar
man endast på färgkopior för att
visa filmerna för fackmän och press
i Sverige. De komma däremot att
visas för allmänheten. De båda
färgfilmerna utgör enligt tidningen
början till en planerad stor serie
veterinäriska filmer i färg.

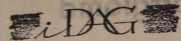
Svenskstad i USA blir historiskt minnesmärke

NEW YORK den 25. (TT. spec.)
Bishop Hill i Illinois har i dagarna
fira sitt ettthundårsjubileum.
I samband med festligheterna har
stadens här besök av staten Illinois
guvernör Dwight Green och svenske
generalkonsuln i Chicago, Ole
Andersson, som i ett tal yttrade: "Erik
Jansson och hans följeslagare färd
till Amerika på 40-talet var den
första mera betydande svenska ut-
vandringen efter Delawarexpeditionen.
Allt eftersom tiden går
kommer Bishop Hill att tilldra sig
större intresse och bli allt bättre
känd. Vi upplever redan en ny
epoka början.
Illinois har förklarat Bishop Hill
som historiskt minnesmärke.

Knäred

Lösen 4620 Framtidens Lycka
i Knäred

har hållit ett välbesökt möte under
ordförandeskap av Arvid And-
ersson. Vid mötet ingick en ny
medlem i lögen. Till kretsombud valdes
Hans Hansson, Kaj Svensson och
Ingemar Ahlgren. Till att deltaga i en
konferens i Falkenberg den 5-6 oktober
utgick Tage Larsson och Ar-
vid Johansson. Ordföranden uppställ-
de följande punkter: Unga Viljor har från en
d. g. knäred och logemiddag, folk-
skolläraren Oskar Andersson, erhö-
lit en gåva på 100 kr. Vid mötet
framfördes nytt och gammalt möte
musik. Mötet uppgick till ett lekar
och en stunds dans. Vid nästa möte
som hålls den 5 okt., skall lögen
Revel i Skogaby medverka med under-
hållningsprogram. Nya medlem-
mar välkomnas.



böcka vi riktigt arligt för herrarna
i drätselkammaren. Och ha fuller
anledning till det. Tänka sig, att de
kunna bolla med siffror och anslag
så pass duktigt, att de kunna pruta
med skatten med 50 öre. Härligt! De
ha vår stora högtaktning. Det bety-
der alltså lättad på några riksdag-
ar, när vår tribut till källskatt skall
skrivas ut.

Nu bara frågar man sig, om man
skall tacka Fria gruppen med JB i
spetsen eller högren eller Julius Pe-
tersson och hans mannar för skatte-
sänkningen. Säkert är det berättigat
att lämna en liten blomma till
partiet lite till. Och så till
kamraterna i riksdagen, som fram-
står för oss som den verkliga siffrer-
karen, den där har synnerligen goda
färdigheter till att plöja sig fram
bland de månghundra siffrornas
labyrinter och kan få fram ett bok-
slut, som varje år ser prydligt ut.

Ja, tack ska ni ha, go' mannar
för skattesänkningen! Det är för
folket röst. Och sen får man
kanske tillägga, att drätselkamma-
ren kanske bort ha lagt fram sitt
skattesänkingsförslag redan före
valet. Ty då hade det kanske gått
ända lättare för stadsborna att trot-
sa regnet och rusket på valdags-
ta'tt de låg stegen ner till rådhuset
för att rösta på stadsfullmäktige.
Men valet gick ju bra ändå, så för-
allan del, vi ska inte klaga!

Just nu gick ordföranden i lands-
kommunens kommunalfullmäktige,
Verner i Köpinge, förbi huskuten
och vi fick en berättigad anledning
med stadens stat för ögonen dyka
på honom för att höra hur det stäl-
ler sig med utdebiteringen i lands-
kommunen för nästa budgetår. Det
är visserligen Wille i Köpinge, som
är bäst hemma i siffrorna just för
ögonblicket, alltså stundt det är han
som sätter hemma och plitlar med
staterna och fyller en stadskamrers
göromål i landskommunen, men Verner
och Wille konferera så ofta med
varann om kommunens angelägenhe-
ter, att givetvis även Verner kunde
lämna besked om utdebiteringen. Det
blev alltså en snabbtjänst.

Jag hoppas, att vi ska kunna
hålla utdebiteringen oförändrad, om
inget oförutsett inträffar. Helt Verner
Anderssons diplomatiska svar
på vår utdebiteringsfråga.
Och eftersom landskommunen
skattehänseende är lyckligt gynnad
redan tidigare, innebär faktiskt bud-
skapet om oförändrad utdebitering
för landskommunens viddkännande,
en lika glädjande rapport från skat-
tefonten som vad skattesänkningen
är det för stadsborna.

Det var inte i går, som vi vid
anledning att sylvla med våra pol-
ska gläster. Större delen av dem är
nu hemma i sitt fädernesland igen
och försöker på ett nytt bygga upp
vad de har förlorat i det förtroende.
De ha inte givit upp hoppet om en
lycklig framtid i sitt hemland, som
trots allt vad de fått genomgå, är
dem kärast på jorden.

Det är så här i livet. All foster-
landsälskare är stark. Och den är
maktigt att överbygga alla bror.
Och kan komma det mörkaste gård
att framstå i ett förklarad sken. Och
som väl är kan människorna glömma.
Allt det där mörka och hemiska
skuffar man så småningom i i min-
nens alla mörkaste skrymslen.
Och väl är det, att människans kan
det. Annars vore det bittert att leva
ett, ett krigs inferno, då så mycket
värdefullt har i livet gått i kras...

Från dessa trakter, där polacker
na forskaffade sig många värnor o-
medelbart efter fredsslutet, då de
här inget möjlighet att i någon rin-
ga man återfå tron på det godas se-
ker i världen, då då och då många
tänkar till polska vännar, som man
kanse nu rätt sällan hör ifrån. Vi
hörde i går tala om en familj, där
man inte hört något från en hem-
resande polska på mycket länge.
Men i går kom det äntligen ett liv-
tecken i form av ett par vackra doc-
ter klädda den polska national-
dräkten till den lilla minsta i huset.
Den var en kärkommen hälsning.
Den vittnade om, att den vänskap
som upptäckt i krigets skugga inte
glömts bort...

Sådan är den verkliga vänskapen.
För den existerar inga landgränser
och inga språkvaligheter... Det är
en sådan vänskap, som är guld
värd.

Ess.

4 BF-ledamöter från Hök får säte och stämma i landstinget

Landstingsmännen
i 3-stadskretsen

Poströsterna har
inte ändrat valet

Landstingsmännen
i Hök



Riksdagsmannen Sven Larsson,
Varberg (soc.-dem.)



Lasarettssysslomannen Algot Berglund,
Varberg (h), nyvald efter Elsie Behm,
Kungsbacka (h).



Stödjelären Bernhard Johansson,
Falkenberg (soc.-dem.)



Kontorschefen Carl Bendix,
Varberg (fp), nyvald efter Lasarettssyslo-
man Arvid Manzer, Falkenberg (h).



Expeditor Östen Johansson,
Kungsbacka (soc.-dem.), nyvald efter
redaktör Einar Lindgren, Laholm,
(soc.-dem.) på grund av ändrad
valkretsindelning.

I Halmstad blev vid den offici-
la sammanräkningen för landstings-
mannavalet i Halland ställningen
densamma som vid den preliminära
sammanräkningen. Kommunister-
na erövrade alltså det nyttillkomna
7de mandatet, och folketpartiet tog
ett mandat från högren. Partistäl-
lingen blir alltså 2 h, 1 fp och 4 so-
cialdemokrater.

Inallt hade avgivits 332 poströs-
ter, av vilka 7 kasserades av olika
anledningar. Poströsterna fördela-
de sig på följande sätt: h 172, fp
69, b f 6, s 64 och komm. 12. Dess-
utom hade 2 röster lämnats på den
nya partibeteckningen "Framste-
partiet Högren".

De definitiva röstsiffrorna med
poströsterna inräknade fördelade
sig på följande sätt: h 2930
(2821), b f 213 (235), fp 2169
(1984), s 8240 (7259), komm. 2680
(1418). Valda är för högren fru
Ruth Hergqvist, nyvald för fp dr
Einar Andersson, nyvald för soc-
dem. sek. Yngve Lindgren, över-
läkare Ernst R. Andersson, fru Sel-
ma Jansson, järnarb. Erik Bengt-
son, den sistnämnde nyvald efter
riksdagsman Axel Lindqvist, för
kommunisterna dr. Artur Karlsson.

Öförändrat i Höks härad.

Även i Höks härad visade den
definitiva sammanräkningen oför-
ändrad ställning när det gäller de
resultaten. Valda är sålunda 4
bif och en soc.-dem. 79 poströster
hade avgivits, av vilka 4 ogiltiga.
Fördelningen blev följande: h 28,
b f 22, fp 2, soc.-dem. 23. De fyra
kasserade röstsedlarna innehöll o-
giltiga innekuvret för åktamakeför-
ändelser.

De definitiva röstsiffrorna blev
med 1942 års siffror inom parentes:
h 910 (691), b f 5924 (5764), fp 291
(99), soc.-dem. 3131 (2949), komm.
126 (3). Den förändringen har som
bekant gjorts i valkretsen sedan fö-
ra valet, att Laholms stad har över-
förs till kretsen. Valda är för bi-
falken, Verner Andersson, Köpinge,
lantbr. Alvar Andersson, Knäred,
fru Margit Olsson, Genevad, lantbr.
Richard Bengtsson, Rinnelslöv, den
sistnämnde nyvald. För soc.-dem.
landstingsman Carl Sandberg.

Bernh. Johansson valdes i 3-stadskretsen.

Den slutliga sammanräkningen
för trestadskretsen Varberg—
Falkenberg—Kungsbacka lämnade fö-
ljande resultat:

Borgerliga kartellen, Fram till val
4789, därav högren 2481, folketpar-
ti 1867, bondeförbundet 442, so-
cialdemokraterna hade 541 och
kommunisterna 866.

Allt som allt avgavs 291 poströs-
ter, som fördelade sig sålunda: hö-
gren 138, folketpartiet 65, socialde-
mokraterna 64, bondeförbundet 16
och kommunisterna 7.

Valda blev högerpartiet 1, folket-
partiet 1 och socialdemokraterna 3.
Valda blev för högren lasarettssyslo-
man Algot Berglund, Varberg, med
fru Elsie Behm, Kungsbacka, och
skeppsmästare Georg Almqvist som
suppleant, för folketpartiet kontors-
chef Carl Bendix, Varberg, med
apotekare L. O. Wallin, Kungsbacka,
och köpmann Sune Bigge, Fal-
kenberg, som suppl., samt för so-
cialdemokraterna riksdagsman Sven
Larsson, Varberg, suppl. red. Nils
Nilsson och metallarb. Bror Nyberg,
slöjdlärare Bernhard Johansson,
Falkenberg. Expeditor John Artur
Svensson, Falkenberg, och expeditor
Östen Johansson, Kungsbacka
(suppl. stenuggerlig. Yngve Ol-
son, Varberg, och verkstämst. Erik
Johansson, Kungsbacka).

Sokratens sade till en länjunge som
invigdes i lägenhet om en en-
nan länjunge: Låt först det du ville be-
trakta gå genom tre säll, så får vi se vad
som är kvar. För det första: är du säker
på att det är sant, för det andra: är det
något gott, för det tredje: är det nödvän-
digt att säga det. Lärjungen bekände
någon fruga. Gott, sade Sokrates, då lä-
ter vi det vara.



Riksdagsmannen Verner Andersson,
Köpinge, Laholm, (b f).



Lantbrukaren Alvar Andersson,
Knäred (b f).



Fru Margit Olsson,
Veinge (b f).



Lantbrukaren Richard Bengtsson,
Rinnelslöv (b f), nyvald efter lantbrukar
Adolf Nilsson, Björkared (b f).

Sol- och våroffer slutade sitt arbete, lurades på 2,000

HÄSSLEHOLM den 25. (TT)
En sol- och våroffer har enligt
va tidningen Norra Skåne erfarit,
dagar av avslöjats i Västra Torup,
där en man i 25-30-årsåldern an-
hållits och erkänt att han lånat
pengar av en perstorsflicka under
förespeglning av giftermål. Han blev
i början av sommaren bekant med
flickan, som snart lånade honom
1,000 kr, för vilka mannen såg sig
skola köpa en personbil. De sig
skulle sitta i trafik för en firma,
som han ämnade starta. Bilköpet
kom ej till stånd genast och så små-
ningom fick mannen ytterligare 500
kr, eftersom han ändrat planer och
beslutat skaffa en lastbil, som
skulle ge honom en säkrare existens.
Flickan hade en god anställning i
Perstorp men slutade platsen och
flyttade till västra Torup, där hon
köpte en villa, i vilken hon och
hennes blivande man skulle bo.
Giftermålet drojde emellertid li-
som även lastbilsköpet

ATT BYGGA IDYLL

SITT HUS bygger man på olika vis. Man sänder kanske in en rekvisition om bygglån numera, sedan man klarat den viktiga pappersfrågan med autograferna och stämpelarna. Och sen så får man tillåtelse att smälla upp sin roliga seriekläck i färdiglevererade etapper. Det är ett effektivt byggsätt i dag. I morgon kommer kanske ett ända rationellare.

Den gamla egnaemetoden med timmerhus var omständligare. Gällde det så bara den vanligaste serietypen då, storkök med kammar, så var det ändå ett besvärligare göra. Först såg man ut grundplats. Sen fällde byggnaden timmerverket, högg in knutarna och byggde upp varv på varv allt efter hand tills stugan stod klar på hugg-platsen, där virket fick sätta sig ett tag. Stockarna märktes sedan, stugan togs ned och fraktades hem på vinterförs. Det blev färre lass att köra med de färdigblada stockarna, och allt skrädd blev kvar i skogen, där naturen själv sätter huset upp för andra och gulliga gången. Med massa som enda väggfästning mellan stockvarven.

Husbygge har alltid intresserat mig. När vi byggde vårt hus var det de gamla traditionerna som lockade. Nog ville vi effektivt bygga, men kanske sökte vi oss denna lugna byggnadstil därför att vi behövde lite mer än tillfälligt moderiktigt och såg sättet vara det rätta i den miljön. Vi ville att huset skulle stå stadigt och inte skämmas för sig i fortsättningen heller.

I grannsocknarna fanns några liggtimra-de stugor kärnvirke, som vi fick överta. De behövdes inte mera, de hade fått lila av att stå öde och hade börjat röta här och var trots sitt eget gamla hårda trär. Det gällde att begagna det bästa av virket. Så att först när de närmast stockhusen låg travade manna på blivande skogsgröda gårdplanen, först då kunde vi sätta i gång med ritningen.

Dem arbetade vi fram helt efter materia-lens krav. Vi måtte upp virket och plane-rade rumindelningen efter de gamla stock-arnas knutställ. Här kunde vi göra ett storkök i mitten. Av de längsta stockarna, utryggade på höjden med en höjole. Så kunde småstugorna bli till kammar på öm-sida och köket. Två våningar högt kun-de bygget bli, inte särdeles högt i taket väl, men det var ju ändamålsenligt för vär-mens skull om vintern. Och så kunde det bli två uthus av restvirket. En vedbod med snickerbod och en tvättstuga med badrum. Vi började lägga grunden och spränga kil-laren. Vi måste spränga en källare. Vi byggde på grannbort.

Man tyckte nog inte det var värst lämp-lig boplaten den vi valde. Det var också rätt storstentigt där. Men detta och en risig och snärig småskog kunde ändå inte döja den naturligt lämpliga platsen för hus och gård, tyckte vi.

Det behövdes inte så våldsamma spräng-ningar heller, och röjningen gjorde vi så ömsamt att vi beklagade oss mycket, när ett tegelläs för splintrarna vräkte kull en vacker unghjörk i en sväng av vägen in mot gårdplanen.

Det var en gammal skarp sprängpatroll som kom. Det var far och söner. När son de första varven gamla stockar började komma upp på den klippiga stengrun-den, klagade sedan timmermännen över att det hårda virket skämde blomma så brått.

Så småningom samlades ett helt lag go-da yrkesmän på platsen. Vi började få lämnat skola med våra ritningar. Vi hade aldrig gjort ritningar förr.

Byggnadsmästaren, tjugufem år gammal, med byggsakligt i blodet, tolkade våra ritningar intensivt. De var till och med inspirerande, tyckte han. Ett vänligt ord i rätten tid. Så vi ansträngde oss att göra våra detaljer så korrekta som möjligt och kunde så småningom med hjälp av fack-böcker ordna fram allt hylligare arkitekt-planer för timmerhuset. Då och då med små djuriga uppdrag till och med.

Så skulle vi gräva en brunn, en viktig sak. Men var? Man rekommenderade en kläck gubbe från grannställen. Brunnen skulle på att rinna brunnsställen. Brunnen fanns ju flera i grannskapet, men varje gård vill ju ha sin egen om det går. Han kom dit en sommarafton och bröt en klyka ur rönningen. Så källande han härt om klykgrävarna och gick med armbågar om tryckta mot kroppen rätt fram över gårdplanen. Nästan framme vid huvväg-



Av Axel Hennix

gen vred sig rönkyllkans spets stadigt ned-åt. Trots gubbens näpvrer med vitnade knogar. Nävet hände och brast av klyk-spetsens kraftiga vridning. Den pekade snart rätt ned.

— Här ligger brunn, sa gubben.

Vi provade vår rönkyllkans lilla till mans. Några av oss hade förmåga. Det kändes egendomligt när en pötslig kraft envist drog kvisten mot jorden. Så märkte vi ut för brunn. Den blev dryg att spränga, för vattenådern låg ju inte under bergeval-len.

Stockvarv lades på stockvarv. Det bör-jade verkligen likna ett hus ganska myc-ket. Då lade en dag äldste timmermannen ned sin bila och kom fram till oss under storbjörken, där vi sveltälans med arkitek-planscher. Han talade om strejk. Vilte ordna lite strejk vid bygget nu.

— Varför?

— Jo, det var för dåligt betalt, hm! Kanske det. Vi räknade efter. Det var inte stor timpenning, egentligen. Men vi hade kommit överens om så och så utan många ord. Hur mycket gällde det? Tja, några ören till i timmen.

Vi räknade efter och planerade så gott vi kunde. Det kunde kanske ordnas med litet pålägg. Det gick. Vi säger väl så då. — Jaha, då så. Och så avslutades strej-ken innan den börjat. Det var en idyll-strejk vid ett idyllbygge.

Brunnen hade klart finnat vatten ett par veckor. Sen sinade den. Och så var den torr. Den där rönkyllkan var kanske fin på sitt vis, en smulmig sak att hävda sig med, leka trollet med bland. Men räknade den någonstans ut hur mycket vat-ten det fanns ner i berg? Nej, bort skrook och skrokt, här dog nog bara ett vara rönkyllka själv. Vi slog oss sam-man alla byggare och lyckades filosofera ut ett ställe vid en bergsfot, som helt en-

keft måste samla upp vatten från ådrorna i berget. Där grävde vi den nya brunnen. Den höll. Den kunde föra hela hys om det knep. Så det där med rönkyllkor...

Vi drev in tjärdrev mellan stockarna och isolerade inneväggarna med trestopp. Det kom en något begagnad elektrisk pump, som åkte ner i källaren och monterades till brunnsröret och nysats vattenrör av en rönkyllkar. Murare kom och smällde upp de två spåmurnarna, de likade knepigt och fint med alla vängningsproblem. De lekte ihop en bakugn, kakelugnar och öppna spisar. Vi fick tag i ett par vackra, gula och gröna kakelugnar i ett gammalt förlämnat restparti.

Taket skulle vara särskilt effektivt. I största rummet i övervåningen måste det också duga som innertak. Där var rygg-lärum.

Man blev omkring och växte in i det nya livet. Man plågade till i jorden här och var och planerade trädgård med bärtuor. En hel liten ängsruta började till. En gammal säker gårdsgårdsbyggare kom, sväde hank och byggde det passande staketet av flera unga gallringsträd kring ägan.

Strax tillfärd i skogen fanns vi en dag och så det passande moment. Några småbarn lekte där mellan ett par jättstora stenar. En kvinnan från hys hade efter dem, just när vi kom, och så klistrade en flicka upp på högsta stenen och ropade tillbaks: — Nej, nej! Vi är i skogen med hys! Så kallades den platsen, där några generationer från hys kom från en god tid av sin barndom.

Och skogen blev ett stort lugn. Vad det betydde vet jag inte, och lagen i hys kunde heller riktigt förklara det underliga namnet Barrens.

Inredningen blev en smula gammal, så, storer från gamla hys. En träskåp från en auktion, några gamla bord. En lars-såg, tvåkylskåp, ett stort, stod en gång i en lilla stuga. Det blev skatan en pro-cess om den gamla skatan. Man den höll ihop och gick igenom skåpet. Det blev kloter och stolar och kopparkärl och en morsaklaka i ett hörn. En gammal svart skrevit hyll från en hysväsle visade sig efter luttvåningen vara en vacker inter-riörskåp, primitivt skänkad med tiska tillhyggnader och stiftes ändringar. Vi upptäckte även lilla hys i den och ställde i feber efter det tolfe, som skiljens och absolut nästan omöjliga de viktiga dokument, som varje betydligt lönstak skall hys. An har vi ej fönnit det. Kanske fanns det bara ett.

En moppersings i den stora kökskapt-en vände också varmt vatten till led-ningsaggen. Och elektriska ljusnäs-gerade hys, där bara inte skötsen lilla kaffeträsk led av vattenbrist i rumen.

En vecka där var mest klart. Dagen kanske inte var så vacker i och för sig, och huset var väl inte så färdigt. Men när är något färdigt? Vi flyttade in för att planera och bygga vidare.

Man tyckte i hys. Det fanns stora golvtyglar att gå på och en stunder på. Det fanns såg att vandra i utanför stug-knuten. Man kunde gå ut på tröskelen, som var en gammal kvarsten och gå på en skidåkerskugga, morgna sig och tynna på fästet, nysa i hyskarna och prass-let i spårgrönen. Eller om vintern skedde de mjuka snöskönsningarna på trädgårdar, över stenar och hys.

Arstiderna växlade. Det kom gamla och nyföreläsa vänner och bländade på. Adels, präster, borgare och bönder, artister, vandrare.

Det blev en trivsam idyll så småningom. Och det är kanske det viktigaste med ett eget hus.

(Copyright: Text & Bilder.)

EN LEKTION I GRAFOLOGI

Av Alarik Degerman

Grafologin är, som bekant, numera en erkänd vetenskap med ett flertal lysande representanter i den vetenskapliga världen. Alltså den italienska professorn Camillo Biado ut-gav den första avhandlingen i grafologi på 1600-talet efter han massor av be-römda män gett den sitt erkännande, exempelvis Goethe, Walter Scott, Humboldt, Darwin m. fl. Darwin skriver: "Handstilen betingas till en del av

hansens bildning, till en del av själ-be-skaffenheten."

Det blev emellertid först den moderna tiden förnäm att lyfta grafologi upp till dess nuvarande stadi-um av vetenskaplighet. Förkämpten härav tillkommer den mäkthäns främste själ-be-skaffenhet i modern tid, den tyske psykologen Ludwig Klages, som ge-nom sina utomordentligt skarpönsiga undersökningar fann en verklig prin-cip för tydnings av handstilar. Andra kända namn på detta område är: pro-fessor Langenbruch, professor Schind-demuhl, dr Preyer och dr Pulver.

Nedanstående artikel är skriven av en svensk expert på området, Alar-ik Degerman, som sedan länge arbetat för den praktiska psykologi-n och numera verkar som industripsyko-log i huvudstaden.

KAN NI TYDA en människas karaktär av hennes handstil? Om inte kan ni lära er konsten i någon mån ge-nom nedanstående lektion, som sver att ge er en inblick i denna konst.

Det är inte så svårt för vem som helst att se ett och annat, även om det inte är lätt att bli mästare i grafologins konst.

1. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

2. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

3. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

Det har sitt intresse att se sina egna och sina vänners förtjänster och fel.

Ar ni en handlingskraftig eller en did-dios person? Den frågan får ni besvara, när ni studerar handstilens tempo. Hattigt tempo i förning med god rytm anger nämligen handlingskraft, initiativförmåga och strävmåhet. Stilen anger även praktiskt-tekniska intressen och god laktel-gelsförmåga, vilket framtåg därav, att skrivningen under raden är mer betnad än ovanför. En sådan stil finner ni i skriftprov 1.

I stilprov 2 ser vi en upprätt-stående stil. Detta tyder bland annat på att skriftens ägare är en självständig och reserverad människa med god reflexions-förmåga, och att hon beaktar att bety-dande mått av självkontroll. Stilen an-ger även studiebegäring, vilket visar sig där, att vissa begynnelsebokstaver är textade. Skriftprovet vittnar även om en systematisk och metodiskt arbetande människa. Detta framgår därav, att det inte finns några missar i skrivningen, de skilda bokstaverna möter de va-skalda bokstaverna. Detta vittnar även om förmåga att organisera och god an-passningsförmåga.

Det mest karakteristiska för stil-prov 3 är stilens ömhet. Detta anger att ägaren är en ömmyk, anpassnings-förmåga och att han gör pålitelheten och god koncentrationsförmåga. Han är även grundligt och saklig och äger ett bra verk-lighetsans. Personen i fråga skulle pass-a bra för ett arbete, som kräver snitt för detaljer.

Stilprov 4 visar en stor stil. Laga märkte till höjden på de små bokstaverna. Detta vittnar om skönhet för det egna vikt-igt, skönhet och förtälska. Stilen vitt-nar om långsamt tempo, vilket är ett tecken på lugn, försiktighet och betänksam-het. De egenskaper som nämns här på översta raden anger en sådan person. Skriftprov 5 anger en nervös per-son, vilket visar sig i radernas beting-

Om ni så småningom betraktar dessa stil fin-ner ni, att bokstaverna blir mindre mer skiftet av ordet. Detta tyder på diplo-matiskt läggning. Det skiljer formade från "f" angår angreppslin.

I skriftprov 6 finner vi en per-son, med rikt burs liv och en stark fast-het. Detta visar sig i stilens tyngd, d. v. s. i de stora bokstaverna på g och y. De tätt och tätt klädda bokstaverna i rummen mellan bokstaverna tyder på uppgärskhet, självetidigt, oändlig tyngdhet och sinne för fakta. Det anger även psykologisk fasthet.

4. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

5. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

6. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

7. För att kunna se en handstil, måste man se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet. Detta innebär att man måste se den i ett sådant ljus, som gör att den syns i sin helhet.

